

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde

Citation: Bording, Anders: "Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde", i Bording, Anders:*Digte*. - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid118544.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

157. *Daphnis* beklager Sin Lengsell och Skilsmis fra Sin Kiæriste Hyrdinde *Charitnis*.

1.

Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde
Sin høye gunst aff runden hand
Och med sin Almact sønderbryde
Ulychens mact och haarde baand
Hvad Anslag da kand fremgang faa.
Hvo kand med egen krafft formaa
[S]in Skiebnis [maal] att offvergaa.

2.

Charitni Skiønniste Hyrdinde
J Lyst och Nød min trøst och Liid
Du Veedst Vell sielff h[v]or mangel Sinde
Wj med Vlychen haffde striid,
Vii Trode fast os Vaar bestemt
En bedre dag som Lychens Skiemt
For os kon Lidet haffde giemt.

262

3.

Ja giemt ô Væ ia giemt forlunge
Ja den tiid giemt saa Vell som endt
Jeg flux min Sang min Pi[b'] och Strenge
Som gjorde mig J Marchen kiendt
Mit unge fæ ia det som mig
Mest krencher ô *Charitni* dig
Forlade maa elendelig.

4.

Dermed fich ald Vor haab een ende
Och Slett i Sorgens haff forgich
Ach att Vor Lengseil och Elende
Tillige med een Ende fich
O onde dag ô Vrede tiid
Hvi komst du dog saa snarlig hiid
Och spilte Voris haab och Liid,

5.

Cynthus med Sin Sorte Kaabe
aff ynchsomhed da Skiulte sig
De tyche Skyer mangel drabe

For os udøste modelig,
Ja hvad Naturen har bereed
Med Such och Klage tet begræd
Vor Skilsmis och elendighed.

|X

6.

O Fromme Siell Jeg kand ey glemme
Mig Sielff Jeg før forglemmer plat
Din Ach, Ach Væ, din Svage Stemme
Din Such och graad du till god Natt
Mig Arme gaffst ieg Veed att du
Titt tencher oc hvordan min Hu
Vaar daa beklemt och er endnu.

|X

7.

Ach Ach Skall ieg nu Slett ombære
Dig Engelskiønne till min død
Skall ieg rett aldrig nyde mere
Din Venlighed och tale Sød.
Som ieg fornummet har och Veed
Med dyd och Ære Vaar bekleed
Och offver alt med trofasthed.

|X

8.

Daa Vill ieg mig till Marchen giffve
Hvor ieg min Smerte Klagelig
Begræde vill och Enlig bliffve
Och Saa till døde Sørge mig,
Kom did kom snart ô blæge død
Løs op mit lengsels haarde Nød
Och giff mig der den Sidste stød.

|X

9.

Och naar du Skiønne faar att spørge
Min død och till min graff Vill gaa
Vær trøstig da, Lad aff att sørge
Och Skriff kon saa der offven paa
Her hviler *Daphnis* dydefuld
Som Vaar Sin kierist altid huld
Ja Lengis end i Sorten Muld.

|X

10.

Daa veed ieg Vell dit ædle Hierte
Sig iche saa kand holde daa
Att du io dig aff Lengsels Smerte
Din Affscheidung ynscher snart herfra,
Men Still din Such och Klagessang
Du faar snart bod for ald din tvang
Din Tid Vill her ey bliffve Lang.

11.

Trods saa Trodts ald Vlychens Vrede
Trods hendes Vforskyldte Straff
Naar Vore Siele boer i glæde
Och Legemern udi een graff
thi far nu Vell och kom till mig
Naar Himlen saa beschierer dig
Far Vell Far Vell Ævindeligh.

Finis